

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 164. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849788951632.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Tilgiv mig, at jeg ikke igår kunne svare dig, men så pludselig udreven af min himmel på jorden, måtte jeg, før jeg kunne fatte mig, ofre min kærlighed og livets bedste glæder den sidste skyld, en rig strøm af tårer. Tak for dit brev, jeg har læst det mangfoldige gange og hvergang opdaget mere og mere af den kærlighed, som jeg så længe har savnet. O! tag ikke dette for nogen bebrejdelse, nej! Du skal ikke bede mig forgæves om tilgivelse; den har du, ja ved Gud du har den. Du kan jo ikke gøre for, at skæbnen valgte dig til det redskab, som skulle støde dolken i et ædelt hjerte. O! Gud tilgive mad. Wexschall, som vi tilgive hende, ikke sandt, min søsterlige veninde! Fred med alle mennesker som, med os selv!!!